

[A. C. Normann.]

inflativ side derved, at det overskud, som direktoratet for vareforsyning har opsamlet, og som nu vist, efter hvad der er oplyst, er på mellem 60 og 70 mill. kr., i alt fald et godt stykke over 60 mill. kr., og som stadig er stigende, anbringes i de private banker og forøger disses likviditet. Bankerne udlåner i stor udstrækning disse penge, og den forøgede kreditgivning øger kunstigt købekraften og stimulerer derved valutaforbruget. Den sidste tids ulykkelige udvikling i valutarisk henseende har efter min mening gjort denne statslige pengeanbringelse helt uforvarsvarlig. Det har længe været årsag til undren, og det er for mig en lettelse at læse i „Politiken“ i dag til morgen, at det nu er regeringens hensigt at søge dette forhold bragt til ophør, såvidt jeg forstår ved et møde, som skal afholdes allerede i eftermiddag mellem den højtærede handelsminister, nationalbanken og de private banker. Jeg håber — under forudsætning af, at den højtærede handelsminister nu kan bekræfte, at det er hensigten, man vil prøve en udvej — at det vil lykkes for regeringen at få dette beløb hurtigst muligt bragt over i en fryseboks i nationalbanken, for der kan næppe være tvivl om, at den måde, hvorpå disse penge hidtil har været anbragt, på unødvendig måde har fortæret en del af den tilgang, som dollarpræmieringsordningen selv har skabt. Jeg stiller da det spørgsmål til den høje regering, om den virkelig finder det rimeligt, at staten, som selvfølgelig låner til en rente, der vel ligger imellem normal indlånsrente og normal udlånsrente, udlåner disse efterhånden meget betydelige midler helt rentefrit og, hvis jeg er rigtigt underrettet, uden mindste indflydelse på, til hvilke formål de udlånes. Det er muligt, den højtærede handelsminister kan give en forklaring på det forhold, hvis grelle baggrund jeg her har opridset. I modsat fald vil den omgang med offentlige midler, der her er tale om, vække undren hos besindige borgere, og jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at den også vækker undren selv hos de bankdirektører, hvis virksomheder høster en så stor og så kongelig fordel deraf. Jeg er spændt på at høre, hvordan den højtærede handelsminister vil forsvare eller i det mindste forklare denne rentepolitik.

Poul Møller: I går gav den højtærede forsvarsminister en redegørelse for forskellige problemer vedrørende flyvevåbnet, som har været rejst i dagspressen i den sidste tid, og forsvarsministeren lagde ikke skjul på, at han var meget indigneret over den kritik, der havde været fremført. Med hensyn til et af de væsentligste punkter, det canadiske tilbud om jetjagere, der kunne stilles til rådighed for det danske flyvevåben, oplyste den højtærede forsvarsminister, at flyvevåbnets chef først havde frarådet dette indkøb og senere havde tilrådet det, og at man iøvrigt ikke havde kunnet acceptere tilbudet, da man manglede piloter til at bemande disse maskiner; såvidt jeg forstod på den højtærede forsvarsministers redegørelse, var det afgørende, den væsentligste grund til, at man sagde nej tak til tilbudet eller i hvert fald ikke accepterede tilbudet fra den canadiske regering, at man ikke ønskede at få nogle maskiner, som man ikke kunne bemande. Nu foreligger der i dag i „Information“ nogle meddelelser om denne sag, som jeg gerne vil bede om formandens tilladelse til at citere, idet jeg i tilknytning dertil, inden vi skilles, udbeder mig forsvarsministerens syn på denne erklæring. Det drejer sig først om en erklæring fra chefen for flyvevåbnet, generalløjtnant Førslev, som ifølge bladet udtaler sig således:

„Det kunne se ud, som om jeg i dette spørgsmål har været vakkelvorn. Det er rigtigt, jeg har skiftet standpunkt, men man må her tage i betragtning, at der var tale om to forskellige tilbud, det sidste så fordelagtigt, at jeg måtte tilråde, at vi sagde ja tak. Hvis en mand, der handler med smør, får et tilbud på visse betingelser og siger nej, men bagefter siger ja, når der kommer et tilbud med bedre betingelser, er det vel naturligt, at han skifter standpunkt“

Bladet tilføjer:

„Flyverchefen ønsker ikke at udtale sig nærmere om pilotspørgsmålet, men efter hvad „Information“ har fået oplyst, kan man ikke i spørgsmålet om de canadiske tilbud indblande pilotmanglen. Et ja til det canadiske tilbud, så vi f. eks. fik en eskadrille sabre-jets, ville, siger man i flyvevåbnet, betyde en hurtigere udskiftning af meteorjagerne, som træ-